

Iona - Comentarii Jean Koechlin

Iona 1:1-16

Spre deosebire de alti profeti, Iona ne invata putin prin cuvinte si mult prin surprinzatoarea lui istorie. Odinioara avusese de anuntat restabilirea hotarelor lui Israel: veste buna pentru poporul sau! (2 Imparati 14.25). De asta data insa are o misiune mai putin placuta: trebuie sa proclame pedeapsa peste Ninive – o impunatoare metropola pagana, nespuse de vinovata inaintea lui Dumnezeu. Iona se sustrage si fugе „departe de fata Domnului“ (v. 2). Cale a propriei vointe; un slujitor al lui Dumnezeu nu are de ales nici mesajul, nici locul de slujire! Purtare bezmetica, in acelasi timp! Cum sa scapi de Cel care vede totul si care dispune de orice element al creatiei cu care l-ar putea opri pe cel neascultator? (Luca 8.25). Iona, sa remarcam, nu inceteaza sa coboare (v. 3, 5; cap. 2.2,6). Mai intai pe un drum placut (semnificatie a numelui „lope“, ebr. „lafo“), care duce insa la distrugere („Tarsis“). Si acum, coborat in fundul vasului, doarme in timpul furtunii naprasnice. Este nevoie ca seful echipajului sa-l smulga din inconstienta. A fi chemat la ordine de catre lume – ce poate fi mai umilitor pentru un copil al lui Dumnezeu!? Din punct de vedere profetic, aceasta istorisire ni-l arata pe Israel necredincios misiunii incredintate, tinta a pedepsei lui Dumnezeu, aruncat in marea popoarelor pentru salvarea natiunilor (marinarii pagani; Romani 11.11-15).

Iona 1:17-2:10

Tot ceea ce Domnul trimite, pregateste si porunceste concura la implinirea scopului Sau final (cap. 1.4,17; 2.10; 4.6,7,8). Aceasta este valabil pentru Iona si Ninive, dar de asemenea pentru Domnul Isus Insusi. In rugaciunea dureroasa si arzatoare ce se inalta din acest loc al mortii recunoastem vocea Marelui Intristat (comp. v. 2 cu Psalmul 130.1; v. 3 cu Psalmul 42.7; v. 5, 6 cu Psalmul 69.1,2...). Dar, in timp ce Iona a cunoscut nelinistea in urma neascultarii sale, Hristos a trecut prin apele intunecate ale mortii din cauza neascultarii noastre si pentru salvarea noastra. Chinul Sau a fost eliberarea noastra. Aceste trei zile petrecute in pantecele pestelui celui mare au fost cele mai bune din istoria lui Iona. Ele ne invata, de asemenea, ca noi Il putem chema pe Domnul Isus in orice imprejurare. Rugaciunea ne este implinita si El ne da mai dinainte plinatatea acestei certitudini. „El mi-a raspuns“, anunta profetul pe cand se afla inca in pantecele cetaceului (v. 2). Versetul 8 ne explica motivul pentru care adesea ne bucuram atat de putin de harul Domnului: pentru ca ne intoarcem privirile spre desertaciunile mincinoase de care Satan se foloseste pentru a-i distrage si a-i rataci pe oamenii acestei lumi. Faptul de a fi fost obiect al harului lui Dumnezeu va intari insa in Iona egoismul orgolios, caracteristic naturii noastre.

Iona 3:1-10

„Strigatul“ lui Iona prin Ninive este propriu-zis singura profetie pe care o gasim in cartea sa. In plus, ea nici nu s-a implinit inca, pentru ca, la propovaduirea lui, locuitorii cetatii celei rele, in frunte cu

imparatul, se tem de Dumnezeu, cred Cuvantul Lui, se pocaiesc. Aceste sentimente, la randul lor, se inalta pana la cer (v. 10; cap. 1.2). Dumnezeu a avut indurare (vezi Ieremia 18.7,8). Oamenii din Ninive chiar vor fi dati ca exemplu de Isus iudeilor din timpul Sau, acelor iudei care aveau in mijlocul lor, dincolo de toate, infinit „mai mult decat Iona“ (Matei 12.40,41). Ei erau cu mult mai responsabili decat ninivitenii cei pagani, de vreme ce Insusi Fiul lui Dumnezeu era acolo, venit nu pentru a judeca, ci pentru a mantui lumea (Ioan 12.47). A ne recunoaste pacatosi, acceptandu-L pe Isus ca Mantuitor, este singurul mijloc de a scapa de condamnarea vesnica. Anuntul judecatii face parte din evanghelie. „Oamenilor le este randuit sa moara o singura data, iar dupa aceea vine judecata“, avertizeaza Sfanta Scriptura (Evrei 9.27). Aceasta „o singura data“ poate fi peste o clipa pentru tine, cititorule inca neintors la Dumnezeu. Stii tu daca dispui de un ragaz de patruzeci de zile? (Luca 12.20). „De aceea si voi fiti gata“, spune din nou Domnul Isus (Matei 24.44). Da, astazi este ziua mantuirii.

Iona 4:1-11

Iertarea acordata cetatii Ninive parea sa contrazica si sa dezaprobe proclamatia lui Iona. El va trece drept un mincinos, un fals-profet. Ce trist ca soarta cetatii cantareste mai putin in ochii lui decat propria reputatie! Uitand ca tocmai fusese el insusi obiect al harului, nu gaseste nicio bucurie in acest har, ci numai in bunastarea lui (sf. v. 6). Iona ne aminteste de Ilie, stand si el descurajat, sub ienuparul sau (comp. v. 3 si 8 cu 1 Imparati 19.4). Asemeni lui, si noi suntem capabili sa ne maniem pentru lucruri dintre cele mai marunte. Pentru cel mai neinsemnat „curcubete“, adapost precar pe care Dumnezeu ni-l ridica, ce furtuna in sufletul nostru! Si aceasta in timp ce viata vesnica a multilor de fiinte omenesti este in discutie in jurul nostru! In loc sa stea acolo sa murmure din postul sau de observatie (v. 5), nu avea profetul de implinit o slujba nespus mai mareata? Nu trebuia el sa se intoarca la Ninive cea crutata, de asta data cu un mesaj cu totul diferit, proclamand acolo numele acestui Dumnezeu pe care Il cunostea ca fiind „milos, indurator, ... de o mare bunatate...“ (v. 2) si care tocmai confirmase aceste trasaturi intr-un mod atat de stralucit? Ocazie exceptionala ... ocazie pierduta! In ce ne priveste, sa nu-i scapam, din egoism si din impietirea inimii, pe aceia pe care Domnul ii asaza poate astazi inaintea noastra (2 Imparati 7.9)!

clickbible.org